

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Quid sint apostoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

Et ibi io. etiam in glo. an gratis dare debeant apo-
stoli vel expensis ipsius appellantis.

¶ Quid sint apostoli.

Et sūt apostoli quedā lfe breuis forme vlt ver-
borum. qz scriptura nō est de substātia iudicē
ad quez appellat iſtruens / motum iudicis a quo ⁊
totius appellationis circūstantias breuiter cōpre-
hendens pbatur. ū. q. vi. post appellationē ⁊. c. for-
ma. Et dicūtur opostoli ab apos quod ē supra ⁊ sto-
lon missio quasi missio ad superiores. Et debent cō-
tinere quis appellat: a quo: cōtra quē sup quo: ⁊ ex
qua causa Et an iste a quo appellat deferat appel-
lationi vel non. ⁊ quare hoc fiat vlt nō vt notat i. l.
vnica de libel. dimis. ⁊ i. c. cordi. s̄ appel. li. vi. flo.
etiā i. d. de. q̄uis. e. ti. superius alle. et in spe. pte. i.
c. ti. s̄. penul. Et sunt plures species apostolorū nā
quidam sunt conuentionales. vt qñ pars admittit
Alij dimissorij: quando dimisit appellationez. siue
in iudicio: siue extra iudicium iudicē eam refutāte
de appel. c. sepe. ⁊ in. c. oblate: Alij sunt testimonia-
les qz testificantur de appellatione facta coram iu-
dice vel alijs honestis psonis. Alij sunt dilatorij p
quos apparet q̄ iudex appellationi otulit ⁊ appel-
lantē a sua iurisdictione exemit ⁊ causam ⁊ ad quē
appellatum est remittit. Alij sunt reuerentiales vt
qñ ppter reuerentiam superioris appellationi de-
fertur vt in. l. eos. s̄. sup his. C. de appel. Alij sunt
refutatorij p quos apparet q̄ iudex nō ofert appel-
latōi scz cuz appellatio ē friuola ⁊ frustratoria tali-
b⁹ ei oppellatiōib⁹ nō ē deferēdū a iudice nec de eq-
tate iuris deferē. vt in. c. cum appellationibus. de
appel. li. vi. Unde vt sciat cui appellationi est dese-

tendum vel non. Sciendū q̄ quadruplex est appel-
latio. Est em̄ q̄dam appellatio manifeste frustrato-
ria vt q̄n appellat̄ ī crimine notorio. Alia est latēs
frustratoria vt q̄n ī appellatione exprimitur notabi-
lis vel rōnabilis cā. sed est falsa. Et est latens p̄ba-
bilis vt q̄n exprimitur ī ea causa iusta sed a iure nō
expressa. Et postremo alia manifesta probabilis vt
quando exprimitur causa iusta a iure expressa mani-
feste notorie vt lite non contesta. c. ij. et sic attendit-
tur etiam qualitas appellationis attenditur etiam
qualitas iudicis: videlicet an sit delegatus cū clau-
sula appellatione remota vel sine tali clausula seu
ordinarius. Prima appellatio repellitur a iure et
a iudice quocūq̄. Secūda repellitur a iure sed a iu-
dice admittit̄ quocūq̄ p̄stet de falsitate cause. Ter-
tia admittit̄ a iure et a iudice nisi sit datus cuz clau-
sula appellatione remota iste nō tenetur deferre ap-
pellatiōi. Quarta admittitur a iure a iudice. et ita
post pe. et abba. no. Jo. an. in. ca. pasto. de appel. Et
q̄nq̄ iudex assignat appellanti terminū in datione
apostolorum ad appellationis sue p̄secutionem vt
in ca. cum sit romana de appel. cuz concor. An
autem istius termini assignatio habeat vim dilatio-
nis solet notari in ca. allega. de appella. plenius in
c. cū appellationib⁹. e. ti. li. vi. Et d̄r ibi q̄ nō q̄r ista
ponunt̄ ibi vt diuersa. Si vero dicit notarius q̄ iu-
dex benigne recipit appellationē an itelligitur de-
latū no. in spe. de appella. §. nūc dicamus in fi. Et
dicit ibi guil. q̄ nō videbit̄ iudex detulisse. Sed q̄d
si iudex simpliciter dat apostolos non exprimēdo an
deferat vel nō dicit Ab q̄ deferre videtur. Ita no.
ipse in capitu. dilecto de appellati. Item si dat acta

m. i.

pro apostolis quod tunc detulisse intelligatur ita decisus
est in rota. An autem postquam iudex detulit appellati
oni potest dilationem ipsam reuocare. vide de ap. con
stitutus. ij. de accu. meminimus de ap. cum appella
tionibus li. vi. Et tenent doc. quod non possit etiam
re integra manente l. 3. Jo. tenet contrarium per duas ratio
nes prima quod interlocutoria potest reuocare igitur
et dilationem. Secunda quod appellans potest reuocare appel
lationem. igitur pari ratione iudex de dilationem. sed iste
rationes non ligant ut ibi no. Et quando iudex de
tulit appellati. an post de dilationem potest statuere
terminum appellanti. no. etiam in alle. c. cum appel
lationibus per bern. in. c. ij. de ma. strac. contra iterum
et in glo. iij. et tenet quod sic. et probat Jo. an. in. d. c. cum
appellationibus in nouel per plures rationes ut ibi per
et est aduertendum quod aliqui iudex defert appellati
aliqui per appellata sed ob reuerentiam iudicalem iudex
de appellati. recipe per xpo de illa approbare ut
no. de ap. c. interposita postea ergo utriusque scilicet iudi
cis et appellantis est ap. improbare appellati. ut
appellans etiam iudice inuito potest approbare et etiam
contra iudex potest eam admittere quous displiceat per
ti et sic in hoc equiparantur iudex et appellans sed iu
dex et appellans equipantur in vno vbi in termino ad
signando. ut in. c. personas et in. c. oblate de ap. Sed
in potestate solius appellatis est an appellet vel no
et sub qua forma. caueat tamen ille ne erret ut in. c. i. e.
ti. li. vi. In potestate et arbitrio solius appellati
est an velit principale negocium tractari in curia vel
no. ut in. c. cordi s. alle. Effectus de dilationem est quod per
eam abdicatur iurisdictio iudicis a quo et in super
iorem ad quem transfertur ut in. c. cum appellati.

b^o sepe alle. ¶ **Aditio.** Quid si iudex deferat ap-
 pellationi et postea vult reuocare dilationem re ite-
 gra an possit gemy. i. c. cu appellatiõibus de appel-
 li. vi. tenet q non quod pbatur p textu i. d. c. cu ap-
 pellationibus qz deferendo abdicauit a se iurisdis-
 ctionẽ / ideo reuocare nõ põt cũ reuocatio sit iuris-
 dictionis vt no. i. c. si a iudice de ap. li. vi. et i. c. quis
 de offi. dele. et p hac decisioẽ facit id qd no. p do. b
 rota decisioẽ. cclv. incipiente vtruz si appeller. et c.
 vbi dicunt q iudex appellatõis q pnũciat male
 appellatũ et bñ pcessum remittẽdo cãm ad pmũ iu-
 dicẽ nõ põt reuocare suã pnũciationẽ l. ab illa fue-
 rit appellatũ qz pnũciatõe facta desijt esse iudex.
 l. iudex. ff. de re iudi. c. i. l. is de offi. dele. Effect^o x^o
 termini assignationis e q si i termino appel. nõ pfe-
 qtur appellatiõẽ suã iducit renũciatio et desertio
 appellatõis et act^o a quo emissa e appellatio manet
 ratus vt in. c. cum sit et in. c. cu reprehensibilis. et in
 capitulo sepe de appel. Et terminus iste hoĩ statui-
 tur vel additur ad arripiẽdũ iter. vel ad repẽsantan-
 dũ se supiori ad quẽ est appellatus. de quo i. c. pso-
 nas in glo. i. et sup ea. Istius tñ termini diuersi ins-
 surgũt et causant effect^o scõz q in ipius assignatõe
 aliqua cõcurrũt vel nõ. nã aliqñ appellatio solum
 recipitur a iudice ita q cum assignatõe termini cõ-
 currit dilatio iudicis aliqñ solũ appellatur a parte
 aliqñ concurrunt vtrũq recipitur a iudice et a parte
 approbatur / aliquando neutruz fit qz nec recipitur
 nec approbatur si ergo appellatio recipitur a iudi-
 ce vel etiã approbatur a parte tunc terminus hoĩs
 hz vñm pemptorie ita q nõ venientẽ pstituit contu-
 macẽ sic q in articulo appellatiõis cõtra eũ vt cõ

m. ij.

tra cōtumaces pcedi potest ⁊ tenet mittere pcuratorem sufficientem saltez ad articulum appellationis expeditum vt in.c.sepe. ⁊ in.c.nicholao de ap. Idem ⁊ fortius vbi vtrūq; concurrat scz receptio iudicis ⁊ approbatio partis. sed vbi neutrum interuenit qz nec recipitur a iudice nec approbat a parte tūc sufficit mittere pcuratorem ad ipetrandum ⁊ dīcendum tm̄ nec pceditur in articulo appellatiōis cōtra absētē vt no. ī dicto. c. nicolao licet glo. ibi vī des tenere cōtrariū. Si autē recipitur ⁊ approbat appellatio. ⁊ cum hoc petat appellans q; veniat appellatus instructus tunc dīz mittere pcuratorem instructū sufficienter nedū ad articulu appellatiōis sed etiā ad cām pncipalē vt in.c.cordi. de ap. li. vi.

¶ Forma apostolorum dīmissoriorum

Forma apostolorum q̄ dīmissorū vocantur ē talis. Sanctissimo in christo patri ⁊ domino domino. **R.** diuina puidencia sacrosancte romane ⁊ vniuersalis ecclesie summo pōtifici. **T**alis episcopus v̄l officialis eius deuotus fidelis ac obediens deuota pedum oscula beatorū. **R**ouerit sanctitas vestra q; cum in causa que inter **A.** ex vna pte ⁊ **B.** ex altera pte de ⁊ super re vel deposito tali vel de ⁊ super domo vel fundo tali coram me in iudicio vertebatur sententiam pro p̄dicto. **A.** ⁊ contra. **B.** p̄ fatum tui diffinitiuam vel interlocutoriam sic vel sic pronūciando super exceptione tali. ⁊c. **E**t quia ab huiusmodi sententia diffinitiuam vel interlocutoriam idem. **B.** ad sanctitatem vestram ⁊ sanctam sedem apostolicam appellauit idcirco ipsum. **B.** ap̄